

عنوان مقاله:

بررسی آثار طولانی مدت صدمات بهره برداری بر کیفیت درختان باقی مانده در جنگل ناو اسلام گیلان

محل انتشار:

فصلنامه محیط شناسی، دوره 40، شماره 1 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

فرزام توانکار - استادیار علوم جنگل، واحد خلخال، دانشگاه آزاد اسلامی، خلخال، ایران

امیر اسلام بنیاد - دانشیار سنجش از دور و بیومتری جنگل، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه گیلان، صومعه سرا، ایران

خلاصه مقاله:

در این تحقیق وضعیت زخم های ایجاد شده در تنه درختان باقی مانده در جنگل در اثر قطع و چوب کشی پس از گذشت ۱۲ سال در سری یک ناو اسلام گیلان بررسی شد. نتایج نشان داد، از کل زخم های بررسی شده $1/67$ درصد بسته، $0/18$ درصد باز بدون پوسیدگی، $7/10$ درصد باز با پوسیدگی بودند و فقط $2/4$ درصد به نابودی درخت منجر شده بودند. عوامل اندازه، شدت و محل زخم ها، همچنین قطر برابرسینه درختان صدمه دیده در وضعیت زخم ها تاثیر معنی دار داشتند. $6/90$ درصد زخم های کوچک تر از 100 سانتی متر مربع بسته بودند، اما 50 درصد زخم های بزرگ تر از 100 سانتی متر مربع به پوسیدگی و $9/40$ درصد آن ها به نابودی درخت منجر شده بودند. زخم های با شدت خراش سطحی به پوسیدگی منجر نشده بودند. فراوانی زخم های باز با پوسیدگی در ناحیه کنده و ریشه بیش تر از قسمت های بالای تنه درختان بود. بیش ترین فراوانی زخم های بسته شده در درختان با قطر برابرسینه 41 تا 60 سانتی متر و بیش ترین فراوانی زخم های باز با پوسیدگی در درختان قطورتر از 81 سانتی متر مشاهده شد. اکثر درختان نابود شده دارای قطر برابرسینه کم تر از 20 سانتی متر و دارای زخم های عمیق در ناحیه ریشه و کنده بودند. نتایج این تحقیق نشان داد با گذشت زمان صدمات بهره برداری بر درختان باقی مانده افزایش یافته و حدود یک سوم زخم ها ترمیم نیافته و به پوسیدگی و نابودی درختان منجر شده است. بنابراین، در مدیریت تک گزینی به حداقل رساندن صدمات بهره برداری به درختان باقی مانده باید به منزله یکی از اهداف اساسی به آن توجه شود.

کلمات کلیدی:

توده باقی مانده، جنگل ناو، زخم تنه، شیوه تک گزینی، صدمات بهره برداری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1578301>

